

การศึกษาและพัฒนาการนำผ้าฝ้ายทอมือ มาประยุกต์ใช้ การสร้างสรรคเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ กรณีศึกษา : กลุ่มหมู่บ้าน ผ้าฝ้ายทอมือบ้านดอนหลวง อำเภอบำรุง จังหวัดลำพูน¹

Study and Development Applies Products from Cotton Hand Made to Products Design,
Case Study : The Cotton Hand Weaving Groups at Donluang Village,
Amphur Pasang, Lamphun Province.

กิตติพงษ์ เกียรติวิภาค²

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและพัฒนาการนำผ้าฝ้ายทอมือ มาประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ รวมถึงส่งเสริมงานศิลปหัตถกรรม ในท้องถิ่นให้มีสินค้ามากขึ้น รายได้เพิ่มขึ้นและได้รูปแบบที่สามารถนำไปพัฒนา และต่อยอดทางความคิด รวมถึงความร่วมมือกันระหว่างชุมชนในการผลิตชิ้นงาน กรณีศึกษากลุ่มหมู่บ้านผ้าฝ้ายทอมือบ้านดอนหลวง อำเภอบำรุง จังหวัดลำพูน

โดยทำการศึกษาและลงพื้นที่สำรวจรูปแบบ การแปรรูปผลิตภัณฑ์จาก ผ้าฝ้ายทอมือที่ชุมชนผ้าฝ้ายทอมือบ้านดอนหลวงและละแวกใกล้เคียง (จังหวัด ลำพูนและจังหวัดเชียงใหม่) รวมถึงการสัมภาษณ์ความต้องการและลักษณะการพัฒนา รูปแบบผลิตภัณฑ์จากกลุ่มร้านค้า ผู้ผลิตและผู้จำหน่ายสินค้าจากผ้าฝ้ายทอมือ บ้านดอนหลวง เพื่อให้ข้อมูลและผลลัพธ์ที่ได้กลับไปต่อยอด พัฒนาให้ตรงกับ กลุ่มเป้าหมายและความต้องการของสังคมในปัจจุบัน โดยใช้ทฤษฎีการสร้าง ภาพลักษณ์ผลิตภัณฑ์ (Image Planning) และแนวโน้มในการออกแบบเข้ามาช่วย ในการวิเคราะห์และพัฒนาผลิตภัณฑ์ ซึ่งผลงานจากการศึกษาที่ได้ทำการออกแบบ และพัฒนาจำแนกได้เป็น 2 กลุ่มได้แก่ การออกแบบและพัฒนาเครื่องนุ่งห่ม

¹ บทความวิจัย ได้รับการสนับสนุนจากกองทุนวิจัยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ 2555

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาออกแบบหัตถอุตสาหกรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง

(เสื้อผ้าสำหรับเด็ก) จำนวน 25 รูปแบบ และการออกแบบกระเป๋าสตริ จำนวน 25 รูปแบบ ซึ่งผลงานที่ได้รับการออกแบบ ใช้ขอบเขตการออกแบบคือ ต้องมีคุณค่าของธรรมชาติหรืองานหัตถกรรม, มีเอกลักษณ์และศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น, วัสดุและกรรมวิธีการผลิตของท้องถิ่น, ผลิตได้จริง ใช้สอยดี เหมาะสมกับวัสดุท้องถิ่น, ความสวยงามและความน่าสนใจและรูปแบบแปลกใหม่ สะดุดตา

ซึ่งผลจากการแจกแบบสอบถามกลุ่มประชากร เพื่อทำการศึกษาความคิดเห็นและความพึงพอใจ (4P) ที่มีต่อผลิตภัณฑ์จากการแปรรูปผ้าฝ้ายทอมือที่ได้รับการออกแบบและพัฒนาแล้วจำนวน 350 คน พบว่า ภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเชิงบวกในระดับมากที่สุดต่อผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 4.27$) โดยประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยสูงที่สุดได้แก่ ผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้ายทอมือสามารถต่อยอดพัฒนารูปแบบและลวดลายในอนาคตได้ ($\bar{X} = 4.41$) รองลงมาอีก 4 อันดับได้แก่ ผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้ายทอมือสะท้อนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบให้มีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 4.37$), ผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้ายทอมือมีรูปแบบและการประยุกต์ที่สวยงามและเป็นที่น่าสนใจ / ผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้ายทอมือเป็นการใช้เทคนิคภูมิปัญญาท้องถิ่นแบบเดิมมาใช้ในการสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ ($\bar{X} = 4.35$), ผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้ายทอมือสามารถพัฒนาเป็นสินค้าที่เพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับชุมชนได้ ($\bar{X} = 4.34$), ผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้ายทอมือสะท้อนความเป็นเอกลักษณ์และลักษณะเฉพาะของความเป็นท้องถิ่นได้อย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.33$) และภาพรวมความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือที่ได้รับการออกแบบสร้างสรรค์ที่ได้รับการออกแบบสร้างสรรค์ใหม่ทั้งหมดจากการวิจัยอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 8.23 จากคะแนนเต็ม 10)

คำสำคัญ : การออกแบบ / ผ้าฝ้ายทอมือ / ผลิตภัณฑ์

Abstract

This research paper is aimed at the study and development of hand woven cotton used to develop innovative products, as well as promoting local handicrafts to increase the product range, increase revenue and form a functional model for development and further

ideas about the synergies between the communities involved in production. The field of study for this research is the cotton weaving village of Bahn Don Luang, district PaSang, Lamphun Province.

This research was conducted with the model completed onsite and the product transferred from the weaving community at Bahn Don Luang and its neighborhood (Lamphun and Chiang Mai Provinces). This included an interview about the needs and properties of the product models from the groups of sellers, producers and suppliers from the cotton weavers of Bahn Don Luang, in order that the information and results could be taken and used to further the development of the set targets and requirements of modern day society. Image planning theory and the design trends were used to help analyze and develop products. The research results of the design and development can be categorized into 2 groups. These include the design and development of the soft cotton product range (children's clothing) which has 25 designs; then there is the ladies hand bag range with another 25 designs. The results found from the interviews is that the scope of designs must use the natural attributes or the handicrafts are unique to the local cultural art; use local materials and production methods, genuinely produced using quality thread appropriate to local materials; be beautiful, interesting and have unique eye catching designs.

The results of the collection of the data from the field study interviews used to conduct this research on the opinions and satisfaction (4P) of the products transferred from cotton weaving that had been already developed and designed found that the 350 people which made up the sample group had a positive attitude to a high level

about the product range ($\bar{X} = 4.27$). The issues the sample group agreed about the most include that the handwoven cotton products could be used to further develop design and patterns in the future ($\bar{X} = 4.41$). Dropping down another 4 ratings the hand woven cotton products reflected that the development of the original product had increased its value ($\bar{X} = 4.37$). The handwoven cotton products had form and function that is both beautiful and attractive / and they are produced using original local techniques to create new products ($\bar{X} = 4.35$). The handwoven cotton products are able to be developed into a product that can clearly increase the value of the economy for the community ($\bar{X} = 4.33$). The product satisfaction that the handwoven cotton goods has had and innovative design that has been completely freshly and innovatively designed from the research had the highest rating level of (8.23 from 10 points).

Keywords : Design / Cotton Hand Weaving / Products

1. บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

กรมศิลปากร (2532 : 154) การทอผ้านับเป็นวัฒนธรรมสำคัญของล้านนามาแต่อดีต ที่ได้มีการสืบทอดกันมาจากรุ่นสู่รุ่น โดยผู้หญิงจะมีบทบาทในการทอผ้าไว้ใช้ในครัวเรือน นอกจากประโยชน์ใช้สอยด้านเครื่องนุ่งห่มของสมาชิกในครอบครัวแล้ว ผ้าทอยังสะท้อนถึงบุคลิกลักษณะของหญิงชาวล้านนาว่าเป็นผู้มีความละเอียดอ่อน มีความมุ่งมั่นพยายาม จากฝีมือการทอผ้าที่ประณีตสวยงาม อำเภอบ้านฝางเป็นอำเภอหนึ่งที่มีชื่อเสียงโด่งดังเป็นที่รู้จักกันแพร่หลาย

ภาพที่ 1 ลักษณะการทอผ้าด้วยกี่แบบโบราณ ที่มีการสืบสานและสืบทอดกันมาจากรุ่นสู่รุ่น โดยผู้ทอจะมียกเท้าในการทอผ้าไว้ในครีวเรือน นอกจากประโยชน์ใช้สอยด้านเครื่องนุ่งห่มของสมาชิกในครอบครัวแล้ว ผ้าทอยังสะท้อนถึงบุคลิกลักษณะของทอชาวล้านนาว่าเป็นผู้มีความละเอียดอ่อนอีกด้วย ที่มา: ถ่ายภาพโดยกิตติพงษ์ เกียรติวิภาค / สถานที่ บ้านดอนหลวง อ.ป่าซาง จ.ลำพูน

บ้านดอนหลวง ชาวบ้านส่วนใหญ่มีเชื้อสายชาวมืองยองในประเทศพม่า ที่เข้ามาตั้งถิ่นฐาน ณ บ้านดอนหลวง เมื่อกว่า 200 ปี ที่ผ่านมา ซึ่งมีวัฒนธรรมการทอผ้าสืบทอดต่อกันมา แทบทุกครัวเรือนได้รับการถ่ายทอดมรดกภูมิปัญญาการทอผ้าฝ้ายแบบโบราณ สืบต่อกันมาหลายชั่วอายุคน ภายในหมู่บ้านจึงเรียงรายไปด้วยร้านขายผ้าฝ้ายทอมือทั้งร้านเล็ก ร้านใหญ่ ชาวบ้านดอนหลวงก็ยังคงรักษาวัฒนธรรมและกรรมวิธีการทอผ้าฝ้ายแบบโบราณไว้อย่างสมบูรณ์ บ้านดอนหลวงจึงเป็นแหล่งผลิตผ้าฝ้ายทอมือแบบโบราณที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทย ผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือที่จำหน่ายตามแหล่งท่องเที่ยวสำคัญในประเทศไทย ส่วนใหญ่เป็นผลผลิตของบ้านดอนหลวง

ภาพที่ 2 ลักษณะของชุมชน ภายในหมู่บ้านดอนหลวงหมู่ที่ 7 ตำบลแวง อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน ที่มีการผลิตผ้าฝ้ายทอมือ และจำหน่ายสินค้าที่แปรรูปจากผ้าฝ้าย

แต่ในสภาวะในปัจจุบัน ลักษณะของสินค้าและผลิตภัณฑ์ที่ได้ใช้ผ้าฝ้ายทอมือมาสร้างสรรค์ มาทำการแปรรูปที่มีอยู่ในชุมชนนั้น มักจะมีรูปแบบของผลิตภัณฑ์ที่เหมือนเดิม และคล้ายคลึงกันมาเป็นระยะเวลาที่นาน ไม่มีการริเริ่มสร้างสรรค์ พัฒนา และออกแบบให้เกิดความแตกต่างแปลกใหม่หรือน่าสนใจ ทำให้แต่ละกลุ่มภายในหมู่บ้านทำการผลิตสินค้า ผลิตภัณฑ์ที่แปรรูปจากผ้าฝ้ายทอมือในรูปแบบเดิมๆ ออกมามากเกินความจำเป็น ทำให้ลักษณะของผลงานที่ได้ไม่ได้รับการปรุงแต่งและพัฒนาตามกระแสของผู้บริโภคในสังคมปัจจุบัน อีกทั้งจากสภาวะการค้าในปัจจุบันการแข่งขันในเรื่องการตลาดนับวันจะยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้น อันเนื่องมาจากผู้บริโภคมีโอกาสในการเลือกซื้อสินค้า ทั้งในรูปแบบที่พึงพอใจ และมีคุณภาพที่ได้มาตรฐาน

ภาพที่ 3 ลักษณะผลิตภัณฑ์ สินค้าที่ทำการแปรรูปมาจากผ้าฝ้ายทอมือ ภายในชุมชน ส่วนมากจะเป็นลักษณะของผลิตภัณฑ์ที่คล้ายคลึงกัน และผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก ซึ่งรูปแบบดังกล่าวไม่ได้ทำการพัฒนาให้เกิดรูปแบบใหม่ ทำให้สินค้าที่มีอยู่ ไม่น่าสนใจและไม่มีความแปลกใหม่เท่าที่ควร ที่มา: ถ่ายภาพโดยกิตติพงษ์ เกียรติวิภาค / สถานที่ บ้านดอนหลวง อ.ป่าซาง จ.ลำพูน

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงเห็นถึงความงาม ความเป็นเอกลักษณ์ และกลิ่นอายของวัฒนธรรม จากรุ่นสู่รุ่นของผ้าฝ้ายทอมือบ้านดอนหลวง มาทำการศึกษาและพัฒนาการนำผ้าฝ้ายทอมือมาประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีความร่วมสมัยและเป็นที่น่าสนใจ แปลกใหม่ เหมาะสมกับสังคมในปัจจุบันและความต้องการของกลุ่มผู้บริโภค โดยในการออกแบบนั้น จะมีการนำเอาวัสดุพื้นถิ่น รวมถึงเทคนิคต่างๆ ที่มีอยู่ในชุมชนใกล้เคียงในจังหวัดลำพูน ที่สามารถหาได้ง่าย

เช่น หนึ่งเทียม ผ้าลูกไม้ ผ้าซับ ผ้าอัดเป็นต้น เข้ามามีบทบาทและนำมาประยุกต์พัฒนาร่วมกันให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่น่าสนใจ แตกต่างไปจากสินค้าเดิมที่มีอยู่ทั่วไป แต่ยังคงไว้ซึ่งกลิ่นอายเดิม ความเป็นเอกลักษณ์ของผ้าฝ้ายทอมืออยู่อย่างชัดเจน รวมถึงเป็นทางเลือกใหม่ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ให้กับชุมชน อีกทั้งยังสามารถเพิ่มงานและกระจายรายได้ให้กับชุมชนไปพร้อมๆ กันอีกด้วย

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

- 1) เพื่อการศึกษาและพัฒนาก่อนนำผ้าฝ้ายทอมือ มาประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ / กรณีศึกษา: กลุ่มหมู่บ้านผ้าฝ้ายทอมือ บ้านดอนหลวง อำเภอลำปาง จังหวัดลำพูน
- 2) เพื่อส่งเสริมงานศิลปหัตถกรรมในท้องถิ่นให้มีสินค้ามากขึ้น รายได้เพิ่มขึ้นและได้รูปแบบที่สามารถนำไปพัฒนาและต่อยอดทางความคิด รวมถึงความร่วมมือกันระหว่างชุมชนในการผลิตชิ้นงาน
- 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นและความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการออกแบบและพัฒนาแล้ว

2. วิธีการวิจัย เครื่องมือการวิจัย และระเบียบวิธีวิจัย (Research Methodology)

2.1 ขั้นตอนการศึกษาและพัฒนา

เก็บรวบรวมและศึกษาข้อมูล อันประกอบด้วย

- 1) ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับตำบลแม่แรงและบ้านดอนหลวง
- 2) ข้อมูลเบื้องต้นผ้าฝ้ายทอมือ
- 3) การสร้างภาพลักษณ์ผลิตภัณฑ์เพื่อกำหนดแนวคิดการออกแบบ
(Creating products image to define the design concept)
- 4) แนวโน้มการพัฒนาผลิตภัณฑ์การออกแบบ (Trend ปี 2014)
- 5) หลักการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์
- 6) ส่วนประสมทางการตลาด (Marketing Mix)
- 7) การจัดการความรู้เพื่อพัฒนาธุรกิจชุมชนผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือ

2.2 สรุปผลข้อมูลจากภาคเอกสารที่ทำการศึกษา เพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์ปัญหาและแนวความคิดในการพัฒนา

2.3 ทำการลงภาคสนาม สัมภาษณ์เชิงลึก กลุ่มหมู่บ้านผ้าฝ้ายทอมือบ้านดอนหลวง อำเภอลำปาง จังหวัดลำพูน เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาผลิตภัณฑ์

ได้ทำการลงภาคสนามและศึกษาข้อมูลเชิงลึกที่มีความเกี่ยวข้อง เพื่อนำเนื้อหาและข้อมูลมาใช้ในการวิเคราะห์และพัฒนาผลการออกแบบ เช่น การเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลจากร้านค้าเพื่อ คัดเลือกและหาแนวทางในการพัฒนาผลิตภัณฑ์, ลักษณะของขอบเขตต่างๆ ที่มีอิทธิพลและส่งผลกระทบต่อ การสร้างสรรค์, กระบวนการวิเคราะห์แนวทางพัฒนาการออกแบบ โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเนื้อหา สารสำคัญ ซึ่งแบ่งออกได้ดังนี้

1) การสัมภาษณ์จากร้านค้าผู้ผลิต และผู้จำหน่ายสินค้าจากผ้าฝ้ายทอมือบ้านดอนหลวง ในงาน “แต่งสี อดตาย ผ้าฝ้าย ดอนหลวง ครั้งที่ 11 และ ครั้งที่ 12” (จำนวน 38 ร้านค้า) เพื่อให้ทราบถึงข้อมูล ปัญหาและความต้องการ ดังกล่าวเข้าสู่กระบวนการคัดเลือกผลิตภัณฑ์และแนวทางในการออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ โดยได้ทำการสัมภาษณ์ แยกเป็นประเด็นคำถามดังนี้

1. ลักษณะของผลิตภัณฑ์เดิม ของการแปรรูปผ้าฝ้าย
2. ผลิตภัณฑ์ภายในร้านค้า ที่มียอดจำหน่ายมากที่สุด
3. รูปแบบของผลิตภัณฑ์ ที่มีความต้องการในตลาดหรือกลุ่มผู้บริโภคในปัจจุบัน

4. ลักษณะและรูปแบบของผลิตภัณฑ์ที่มีความต้องการของกลุ่มผู้ผลิตและผู้จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์

2) การจัดทีมสำรวจจากการเก็บข้อมูลเชิงสถิติ ของจำนวนรูปแบบแหล่งผลิตผลงาน (ร้านค้า) ของผลิตภัณฑ์ สินค้า ที่ทำการพัฒนาและจำหน่ายจากการแปรรูปผ้าฝ้ายทอมือในเทศบาลตำบลแม่แรง อ.ลำปาง จ.ลำพูน และอัตรารูปแบบและจำนวนการผลิต ของผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้ายทอมือบ้านดอนหลวงที่มีอยู่ในชุมชนและวางจำหน่ายในงานแต่งสี อดตาย ผ้าฝ้าย ดอนหลวง ครั้งที่ 11-12 (จำนวน 53 ร้านค้า)

2.4 สรุปผลจากการศึกษาและเก็บข้อมูลภาคสนามเพื่อใช้ในการวิเคราะห์และพัฒนาผลิตภัณฑ์

2.5 กระบวนการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการออกแบบ

แนวทางในการเข้าสู่การวิเคราะห์ เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ ประกอบด้วย

1) วิธีการวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาและออกแบบ โดยนำเอาหลักการ การสร้างภาพลักษณ์ผลิตภัณฑ์ (Image Planning) เพื่อศึกษาคุณลักษณะ (Characteristics) ด้วย การใช้ตารางกริด Taste Matrix เป็นการศึกษาผลิตภัณฑ์ที่ต้องการศึกษาท้องตลาดในปัจจุบัน รวมถึง เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลและกำหนดแผนภาพลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการออกแบบ ช่วยให้ค้นออกแบบผู้ซึ่งมีความรู้พื้นฐานด้านวัฒนธรรมและความงาม สามารถตัดสินใจเกี่ยวกับตำแหน่งของภาพลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ (Product Positioning) (ตระกูลพันธ์ พัทธเมธา, 2548: 51-63)

2) การสร้างภาพลักษณ์ผลิตภัณฑ์เพื่อกำหนดแนวคิดการออกแบบ เพื่อศึกษาแนวโน้มการพัฒนาผลิตภัณฑ์การออกแบบ ให้มีความสอดคล้องกับ Trend ปี 2014 เพื่อให้ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการออกแบบนั้นมีความเหมาะสมกับผู้บริโภค (สอดคล้องกับภาพลักษณ์ของผลิตภัณฑ์) และ Life Style ในสังคมปัจจุบัน

3) ใช้หลักการออกแบบผลิตภัณฑ์ เป็นเกณฑ์ในการกำหนดคุณสมบัติการวิเคราะห์ขั้นตอน และผลการนำเอาผ้าฝ้ายทอมือมาทำการออกแบบและประยุกต์เข้ากับวัสดุต่างๆ โดยใช้หลักเกณฑ์องค์ประกอบของการออกแบบผลิตภัณฑ์ หัตถกรรมของ วชิรินทร์ จรุงจิต-สุนทร (2548: 2-3) แบ่งได้ดังนี้

1. คุณค่าของธรรมชาติหรืองานหัตถกรรม
2. มีเอกลักษณ์และศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น
3. วัสดุและกรรมวิธีการผลิตของท้องถิ่น
4. ผลิตได้จริง ใช้สอยดี เหมาะสมกับวัสดุท้องถิ่น
5. ความสวยงามและความน่าสนใจ
6. รูปแบบแปลกใหม่ สะดุดตา

2.6 ทำการออกแบบและพัฒนาต้นแบบ ประกอบด้วย

- 1) การออกแบบภาพร่างผลิตภัณฑ์ต้นแบบ (Preliminary Sketch) ตามแนวทางที่สรุปจากหัวข้อที่ 2.5
- 2) พัฒนาแบบร่าง (Idea Development)
- 3) สรุปผลการออกแบบและคัดเลือกผ้าฝ้าย รวมถึงวัสดุต่างๆ ที่นำมาใช้ประยุกต์ในการออกแบบ
- 4) ตรวจสอบการออกแบบสุดท้าย เพื่อปรับปรุงแก้ไข ก่อนนำไปผลิตต้นแบบ

2.7 ทำการผลิต ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ จากผ้าฝ้ายทอมือบ้านดอนหลวง

2.8 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบสอบถามความคิดเห็นในผลงานของผลิตภัณฑ์ที่ได้ทำการออกแบบและพัฒนาแล้ว โดยใช้แนวทางส่วนประสมทางการตลาด (Marketing Mix) ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ (อ้างใน วรัญญู อัสวพุทธิ, 2549 : 13 -15) ที่กล่าวไว้ว่าส่วนประสมการตลาด (Marketing Mix) หมายถึงเครื่องมือที่ธุรกิจใช้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ทางการตลาด หรือเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของกลยุทธ์การตลาด 4 ประการ (4Ps) ประกอบด้วย

- 1) ผลิตภัณฑ์ (Product)
- 2) ราคา (Price)
- 3) สถานที่หรือช่องทางการจำหน่าย (Place)
- 4) การส่งเสริมการตลาด (Promotion)

2.9 การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อโครงการศึกษาและพัฒนาการนำ ผ้าฝ้ายทอมือ มาประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ /กรณีศึกษา:กลุ่มหมู่บ้านผ้าฝ้ายทอมือ บ้านดอนหลวงอำเภอบำรุง จังหวัดลำพูน

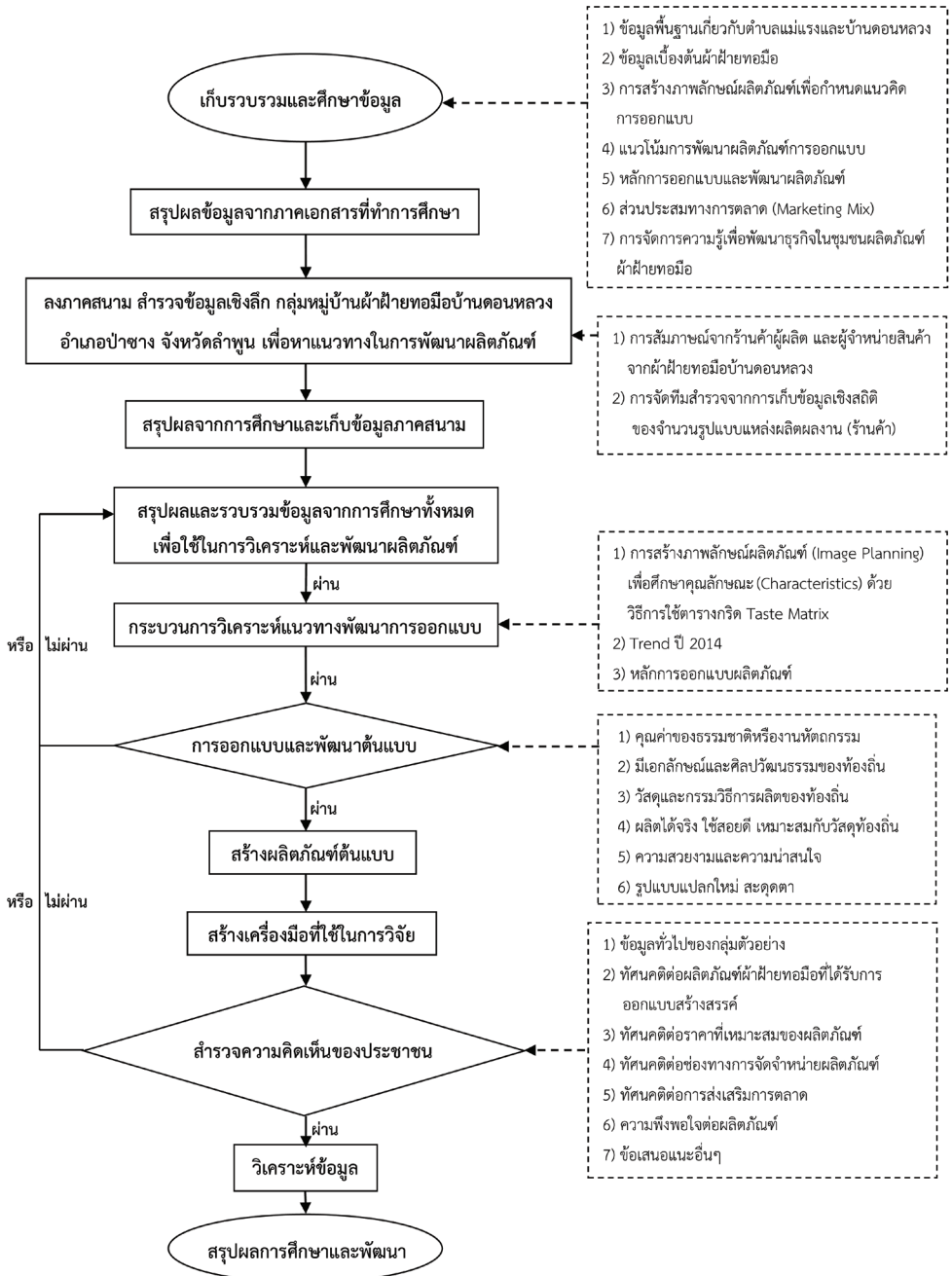
ได้ทำการสำรวจความคิดเห็นจากการจัดตั้งแสดงผลงานผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือที่ได้รับการออกแบบสร้างสรรค์ใหม่ในงานแต่งสี อวดลาย ผ้าฝ้ายดอนหลวงครั้งที่ 13 บ้านดอนหลวง อ.ป่าซาง จ.ลำพูน ซึ่งมีแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 350 คน โดยมีประเด็นในการศึกษา 6 ประเด็น ได้แก่

- 1) ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
- 2) ทักษะติดต่อผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือที่ได้รับการออกแบบสร้างสรรค์
- 3) ทักษะติดต่อราคาที่เหมาะสมของผลิตภัณฑ์
- 4) ทักษะติดต่อช่องทางการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์
- 5) ทักษะติดต่อการส่งเสริมการตลาด
- 6) ความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือที่ได้รับการออกแบบสร้างสรรค์

**2.10 วิเคราะห์ข้อมูลจาก การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อ
โครงการศึกษาและพัฒนาการนำ ผ้าฝ้ายทอมือ มาประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์
เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์**

2.11 สรุปผลการศึกษาและพัฒนา

2.12 ทำการเสนอ เผยแพร่ผลงานและถ่ายทอดงานวิจัย

ภาพที่ 4 แผนภูมิแสดงขั้นตอนการศึกษาและพัฒนาการนำผ้าฝ้ายทอมือ มาประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ / กรณีศึกษา: กลุ่มหมู่บ้านผ้าฝ้ายทอมือบ้านดอนหลวง อำเภอลำปาง จังหวัดลำพูน

3. สรุปผลงานวิจัย

ในการสรุปผลการวิจัยนั้น สามารถสรุปผลได้ออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

3.1 สรุปผลการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลจากร้านค้าเพื่อคัดเลือกและหาแนวทางในการพัฒนาผลิตภัณฑ์

สรุปผลจากการศึกษาและเก็บข้อมูลเชิงลึกเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ จาก 2 แนวทาง ซึ่งได้แก่

1) การสัมภาษณ์จากร้านค้าผู้ผลิต และผู้จำหน่ายสินค้าจากผ้าฝ้ายทอมือบ้านดอนในงาน “แต่งสี อวดลาย ผ้าฝ้าย ดอนหลวง ครั้งที่ 11 และ ครั้งที่ 12” (จำนวน 38 ร้านค้า)

2) การจัดทีมสำรวจจากการเก็บข้อมูลเชิงสถิติ ของจำนวนรูปแบบแหล่งผลิตผลงาน (ร้านค้า) ของผลิตภัณฑ์ สินค้า ที่ทำการพัฒนาและจำหน่ายจากการแปรรูปผ้าฝ้ายทอมือในเทศบาลตำบลแม่แรง อ.ป่าซาง จ.ลำพูน และจำนวนอัตราการรูปแบบและการผลิต ของผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้ายทอมือบ้านดอนหลวง ที่มีอยู่ในชุมชนและวางจำหน่ายในงานแต่งสี อวดลาย ผ้าฝ้ายดอนหลวง ครั้งที่ 11-12 (จำนวน 53 ร้านค้า) สามารถสรุปผลการศึกษาเป็นตารางสรุปได้ดังนี้ (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 สรุปผลจากการสัมภาษณ์กลุ่มร้านค้า ผู้ผลิต ผู้จำหน่าย และการลงสำรวจผลิตภัณฑ์ในตลาดตำบลแม่แรง จังหวัดลำพูน

ประเด็นคำถาม	ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์
รูปแบบการแปรรูปของผลิตภัณฑ์เดิมจากผ้าฝ้ายทอมือที่มีการแปรรูปจำนวนมากที่สุด 3 อันดับ รวมถึงสรุปหาแนวทางและทิศทางการสร้างสรรค์ที่สามารถส่งเสริมต่อยอดให้เกิดรูปแบบใหม่ได้	*สรุปผลข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์จากร้านค้าผู้ผลิต และผู้จำหน่ายสินค้าจากผ้าฝ้ายทอมือบ้านดอนในงาน “แต่งสี อวดลาย ผ้าฝ้าย ดอนหลวง ครั้งที่ 11 และ ครั้งที่ 12” (จำนวน 38 ร้านค้า) - ชุดเครื่องนุ่งห่ม (เสื้อ, เสื้อผ้าพื้นเมือง, กางเกงขาตรง, เสื้อกระดุมจีน, ผ้าขี้ริ้ว, เสื้อคลุม, กางเกง, ชุดเด็ก, เสื้อแขนยาว, ชุดพื้นเมืองเด็ก, กระโปรง, ผ้าถุง, ชุดสำเร็จรูป) คิดเป็น 42.9 % - กระเป๋าผ้าฝ้าย, กระเป๋าแพชั่น, กระเป๋าหัว, ย่าม คิดเป็น 10.5 % - ผ้าฝ้ายทอมือ, ผ้าเมตร, ผ้าฝ้ายพื้นเมือง คิดเป็น 7.0 %
ผลลัพธ์ (Design Brief) - ชุดเครื่องนุ่งห่ม - กระเป๋าผ้าฝ้ายหรือกระเป๋าถือสตรี	*สรุปผลข้อมูลที่ได้การจัดทีมสำรวจจากการเก็บข้อมูลเชิงสถิติ ของจำนวนรูปแบบแหล่งผลิตผลงาน (ร้านค้า) ของผลิตภัณฑ์ สินค้า ที่ทำการพัฒนาและจำหน่ายจากการแปรรูปผ้าฝ้ายทอมือในตลาดตำบลแม่แรง อ.ป่าซาง จ.ลำพูน และจำนวนอัตรารูปแบบและการผลิต ของผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้ายทอมือบ้านดอนหลวงที่มีอยู่ในชุมชนและวางจำหน่ายในงานแต่งสี อวดลาย ผ้าฝ้าย ดอนหลวง ครั้งที่ 11-12 (จำนวน 53 ร้านค้า) - ผลิตภัณฑ์เครื่องนุ่งห่ม ประกอบด้วย เสื้อ, กางเกง, กางเกงขาวยาว, กางเกงกระโปรง, กระโปรง, กางเกงพื้นเมือง, เสื้อผ้าพื้นเมือง, เสื้อคอฮาวาย, เสื้อเชิ้ตคอจีน, เสื้อกระดุมจีน, ผลิตภัณฑ์ชุดเด็ก, ผ้าคลุมไหล่, ผ้าขี้ริ้ว, ผ้าพันคอ, เสื้อกระเทียรยง-เสื้อยาง, ผ้าถุง, ผ้าถุงมัดดอก, เสื้อสไบคางคาว 37.66 % - กระเป๋าถือสตรี, กระเป๋าใบใหญ่, กระเป๋าสะพาย, กระเป๋าหูเกี้ยว, กระเป๋าแพชั่น 10.76 % - เบาะรองนั่ง, หมอนอิง, หมอนข้าง 6.72 %

ตารางที่ 1 (ต่อ) สรุปผลจากการสัมภาษณ์กลุ่มร้านค้า ผู้ผลิต ผู้จำหน่าย และการลงสำรวจ
ผลิตภัณฑ์ในตลาดตำบลแม่แรง จังหวัดลำพูน

ประเด็นคำถาม	ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์
ผลิตภัณฑ์ที่มีความน่าสนใจ	*สรุปผลข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์จากร้านค้าผู้ผลิต และผู้จำหน่ายสินค้า จากผ้าฝ้ายทอมือบ้านดอนในงาน “แต่งสี อดตาย ผ้าฝ้าย ดอนหลวง ครั้งที่ 11 และ ครั้งที่ 12”
ผลลัพธ์ (Idea Development) - เสื้อผ้าเด็ก, ชุดแพ้นเด็ก - กระเป๋าผ้าฝ้าย	1. เสื้อผ้าฝ้าย 2. เสื้อแขนจีน, เสื้อกระดุมจีน 3. กระเป๋าผ้าฝ้าย 4. เสื้อผ้าเด็ก, ชุดแพ้นเด็ก 5. กระโปรงผ้าฝ้าย, กระโปรงแพ้น *สรุปผลข้อมูลที่ได้การจัดทีมสำรวจจากการเก็บข้อมูลเชิงสถิติ การสำรวจจะเห็นได้ว่าทิศทาง ความต้องการผลิตภัณฑ์ที่มีความ ความน่าสนใจนั้น จะมุ่งเน้นผลิตภัณฑ์ในกลุ่มของเครื่องนุ่งห่ม เนื่องจาก ลักษณะการแปรรูปจากผ้าที่ต้องใช้เทคนิคการตัดเย็บ และสามารถแสดงถึง ความงดงามที่เกิดจากผ้าฝ้ายทอมือได้อย่างชัดเจนที่สุด โดยในการพัฒนา มุ่งเน้นไปยังกลุ่มเสื้อผ้าเด็ก เนื่องจากรูปแบบของเสื้อผ้าของกลุ่มผู้ใหญ่มี ทิศทางที่คงตัว และทำการผลิตจำนวนมาก จึงทำให้ทางเลือกในการออกแบบ สร้างสรรค์มุ่งประเด็นไปยังกลุ่มผู้บริโภคที่เป็นเด็ก เพื่อการเปลี่ยนแปลง รูปแบบของผลิตภัณฑ์ให้เกิดความแตกต่างแยกแขนงออกไปและการออกแบบ เปลี่ยนแปลงให้แลดูเป็นแฟชั่นที่ทันสมัยจากวัสดุคงเดิม อีกทั้ง ทางจังหวัด ลำพูน และหลายจังหวัดทางภาคเหนือ รมรณรงค์ให้เด็กนักเรียนตั้งแต่ชั้นอนุบาล จนถึงระดับมัธยมศึกษาสวมใส่ผ้าพื้นเมืองทุกวันศุกร์ (ชุดพื้นเมืองเด็ก) ทำให้ กลุ่มผู้บริโภคที่เป็นเด็กขยายโอกาสมากขึ้นในการพัฒนารูปแบบของผลิตภัณฑ์ จากผ้าฝ้ายทอมือ

ตารางที่ 1 (ต่อ) สรุปผลจากการสัมภาษณ์กลุ่มร้านค้า ผู้ผลิต ผู้จำหน่าย และการลงสำรวจผลิตภัณฑ์ในตลาดแม่แรง จังหวัดลำพูน

ประเด็นคำถาม	ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์
แนวทาง ลักษณะความต้องการในการออกแบบต่อยอดและพัฒนา	- มีความต้องการเน้นรูปแบบที่ทันสมัย สมัยใหม่เป็นที่นิยมขึ้นชอบเป็นแฟชั่นในปัจจุบัน เพื่อให้รูปแบบมีการเปลี่ยนแปลงตามยุคตามสมัยได้อย่างเหมาะสม และเป็นที่ต้องการของกลุ่มผู้บริโภค แต่เป็นเนื้อผ้าพื้นเมือง ใช้วัสดุผ้าฝ้ายทอมือเป็นวัสดุหลักใน
(Key Word to Design) - รูปแบบที่ทันสมัยสมัยใหม่เป็นที่นิยมขึ้นชอบ ใช้วัสดุผ้าฝ้ายทอมือเป็นวัสดุหลักในการออกแบบแปรรูปเป็นสำคัญ - ผ้ามีความโดดเด่นด้วยตัววัสดุ - เน้นความเรียบง่าย ไม่ยุ่งยาก - วัสดุมีความโดดเด่นด้วยตัววัสดุ - เน้นความเรียบง่าย ไม่ยุ่งยาก ชุมชนสามารถเข้าใจแนวคิดและผลิตเองได้ - ผลงานที่ยังไม่เคยมีการสร้างสรรค์มาก่อนหรือมีการออกแบบสร้างสรรค์แล้วแต่ยังขาดการพัฒนาต่อยอดให้เกิดความน่าสนใจมากขึ้น - ควรเพิ่มความหลากหลายในการพัฒนาผลิตภัณฑ์	<u>การออกแบบและแปรรูปเป็นสำคัญ</u> - เน้นความเรียบง่าย ไม่ควรปรุงแต่งหรือใช้เทคนิคต่างๆ เข้ามาประยุกต์ให้เกิดความจำเป็น เน้นความงามที่ได้สัญลักษณ์จากผ้าฝ้ายทอมือ <u>ให้ผ้ามีความโดดเด่นด้วยตัววัสดุเอง</u> การพัฒนา การออกแบบ จึงควรให้ความสำคัญกับเนื้อผ้าให้มากและใช้ผ้าเป็นตัวบ่งบอกความเป็นวิถีชีวิตชุมชนผ้าฝ้ายทอมือบ้านดอนหลวง ดังนั้นรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่มีความต้องการคือเน้นลักษณะผลิตภัณฑ์ที่<u>แลดูเรียบง่าย ไม่ยุ่งยาก ชุมชนสามารถเข้าใจแนวคิดและผลิตเองได้</u> รวมถึงเป็นรูปแบบที่เหมาะสม สามารถสวมใส่ได้ทุกเพศ ทุกวัย - ผลิตภัณฑ์ที่มีความต้องการในการพัฒนาและแปรรูปให้เกิดผลเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่และมีความสอดคล้องกับความต้องการในตลาดหรือกลุ่มผู้บริโภคปัจจุบัน - ต้องการให้การออกแบบนั้นมีความร่วมสมัย น่าสนใจ แต่ไม่ควรมีการแต่งแต้มลวดลาย มุ่งเน้นความเรียบง่ายเป็นหลักและมีกรรมวิธีที่ยุ่งยากเกินไปในการผลิต โดยผลิตภัณฑ์ที่มุ่งเน้นที่นำมาออกแบบควรเป็นผลงานที่ยังไม่เคยมีการสร้างสรรค์มาก่อน <u>หรือมีการออกแบบสร้างสรรค์แล้ว แต่ยังขาดการพัฒนาต่อยอดให้เกิดความน่าสนใจมากขึ้น</u> - ควรเพิ่มความหลากหลายในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ เนื่องจาก การตัดเย็บส่วนมากจะเหมือนกันทุกร้านค้าและไม่มีความหลากหลายในการพัฒนารูปแบบ ทำให้ช่องทางในการจำหน่ายนั้นแคบลงตามภาวะซ้กันของสินค้า

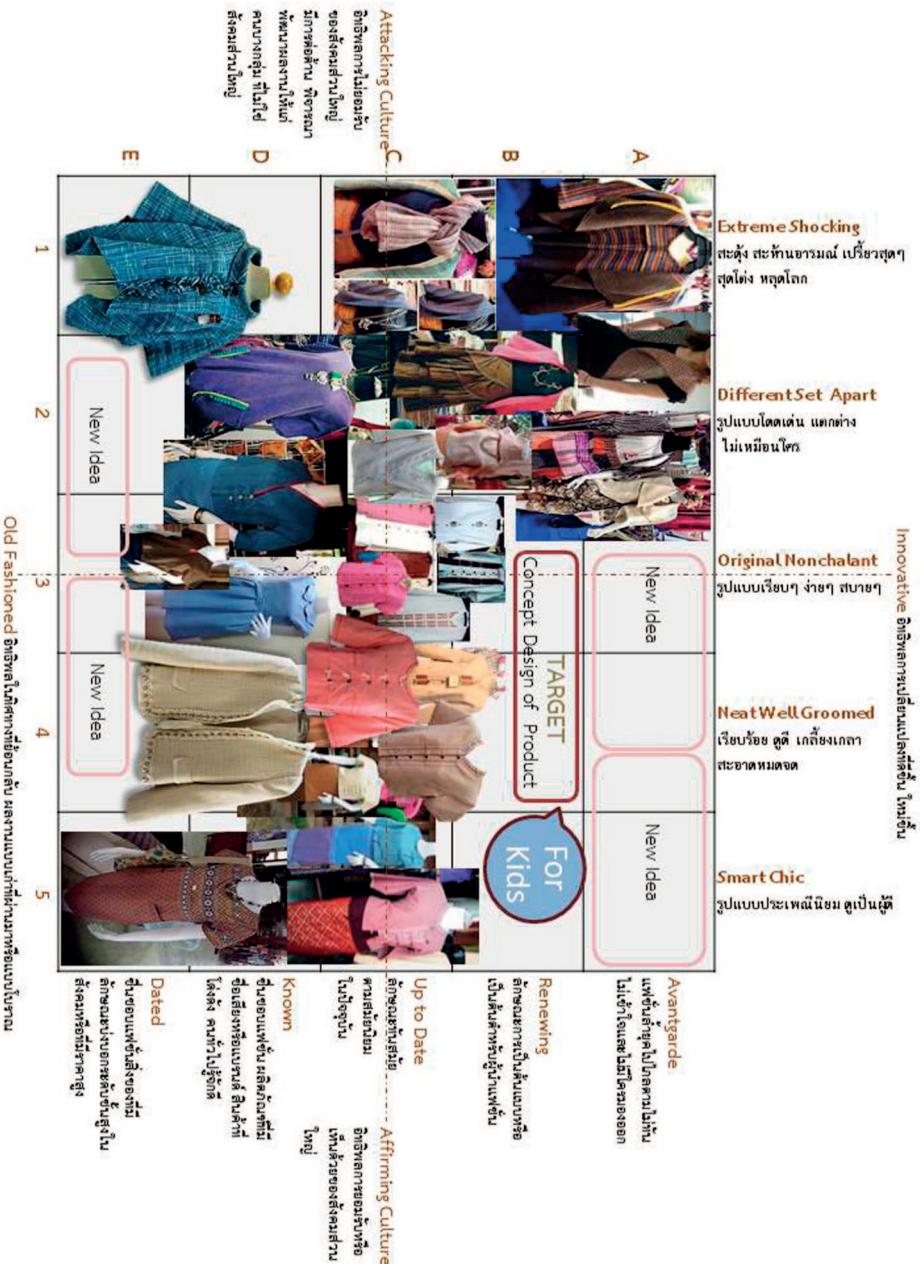
3.2 สรุปผลกระทบจากการวิเคราะห์แนวทางพัฒนาการออกแบบ

ในการสรุปผลกระทบจากการวิเคราะห์ได้ดำเนินการวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการออกแบบ ได้ 4 ส่วน เรียงตามลำดับดังนี้

3.2.1) กระบวนการวิเคราะห์แนวทางในการพัฒนาและออกแบบทำการวิเคราะห์แนวทางการสร้างภาพลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ (Image Planning) เพื่อศึกษาคุณลักษณะ (Characteristics) ของผลิตภัณฑ์เครื่องนุ่งห่ม และผลิตภัณฑ์กระเป๋าในด้านรสนิยม ความพึงพอใจของผู้บริโภค และนำมาเปรียบเทียบกับคุณลักษณะด้านวัฒนธรรมและแฟชั่นของผู้ใช้ผลิตภัณฑ์ในแต่ละลักษณะของคนในสังคม โดยได้นำเอารูปแบบกลุ่มตัวอย่างตัวอย่าง (Sample Products) ผลงานจากผลิตภัณฑ์เดิม (ผลิตภัณฑ์ของเครื่องนุ่งห่ม และผลิตภัณฑ์กระเป๋าที่ใช้ผ้าฝ้ายทอมือเป็นวัสดุหลักในการผลิต) ที่มีการผลิตและจำหน่ายในชุมชนหมู่บ้านดอนหลวง และหมู่บ้านหนองเจือก อ.ป่าซาง จังหวัดลำพูน รวมถึงผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้ายในท้องตลาดที่ใกล้เคียง เข้าสู่กระบวนการวิเคราะห์โดยใช้ ตารางกริด Taste Matrix นำกลุ่มตัวอย่างมาจัดกลุ่มและจำแนกผลิตภัณฑ์ เพื่อศึกษาหาข้อมูล แนวทางและตำแหน่งที่จะนำมาใช้เป็นตัวกำหนดทิศทางในการออกแบบผลิตภัณฑ์ โดยได้ผลการวิเคราะห์ ผลิตภัณฑ์ทั้ง 2 ประเภท ดังนี้

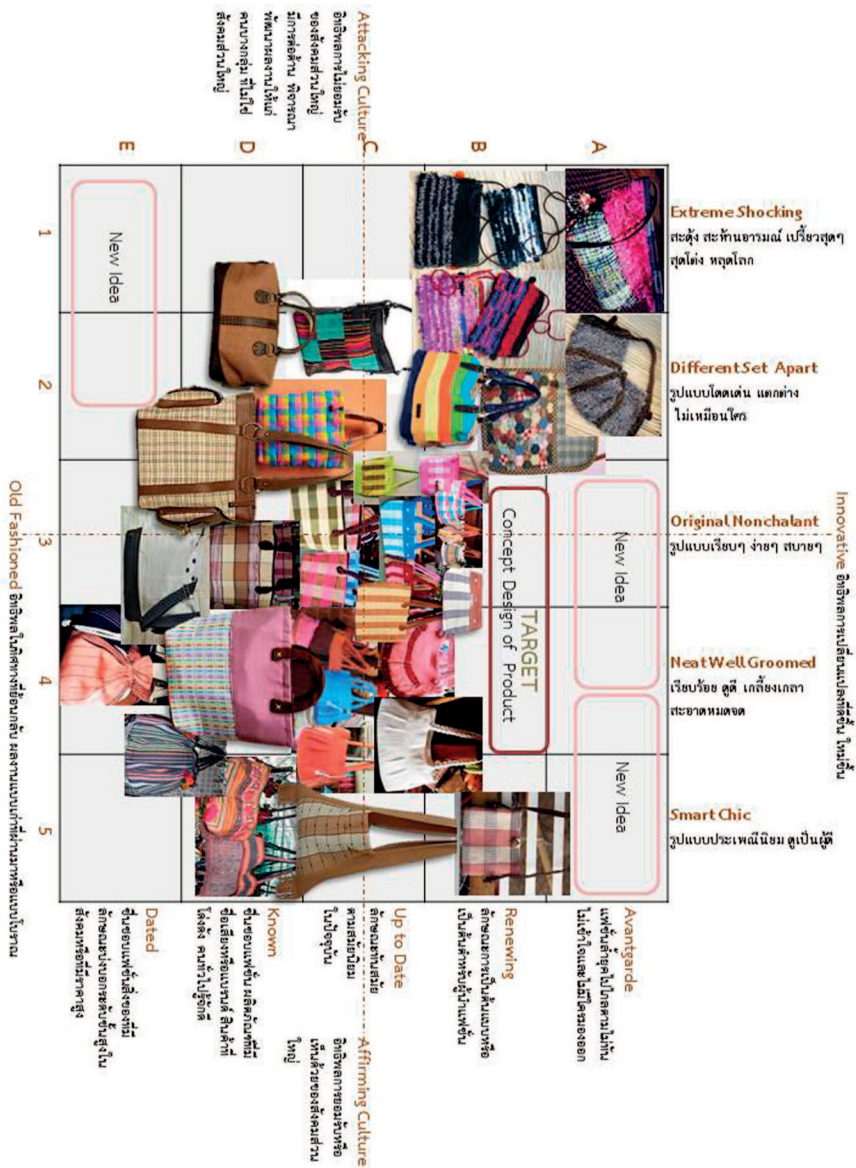
1.1) ชุดเครื่องนุ่งห่ม (ชุดเสื้อผ้าสำหรับเด็ก)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลิตภัณฑ์เครื่องนุ่งห่ม พบว่า รูปแบบของเครื่องนุ่งห่ม ที่เลือกนำมาใช้ในการนำมาออกแบบและพัฒนาภาพลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ (Target) ได้แก่ ตำแหน่งภาพลักษณ์ที่ 3. B (Renewing), 3 (Original - Nonchalant), 4 (Neat Well Groomed) และ Innovative/ Affirming - Culture ซึ่งมีแนวทางในการกำหนดแนวคิดในการออกแบบ คือ เป็นลักษณะสำหรับกลุ่มคนสมัยใหม่ เป็นผู้นำแฟชั่นและผู้นำในสังคม ลักษณะรูปแบบการออกแบบที่แลดูเรียบหรู ดูดี เป็นรูปแบบที่ง่ายๆ สบายๆ ปรับปรุงรูปแบบเพียงเล็กน้อยแต่สร้างจุดเด่นให้แลดูทันสมัย (แลดูเรียบแต่ทันสมัย) ทิศทางในการพัฒนามีการเปลี่ยนแปลงให้ดีขึ้นใหม่ขึ้นและยอมรับหรือเห็นด้วยของสังคมส่วนใหญ่ ซึ่งในแนวทางและทิศทางดังกล่าวเป็นตำแหน่งที่สามารถเข้าใจได้ง่าย เหมาะสมกับการนำเอาผ้าฝ้ายทอมือมาทำการแปรรูปเพื่อการออกแบบ และสอดคล้องกับเอกลักษณ์และลักษณะเฉพาะในตัววัสดุในการต่อยอดและสร้างสรรค์เป็นผลิตภัณฑ์ที่น่าสนใจ เนื่องจากการแปรรูปผ้าฝ้ายมีเงื่อนไขและขั้นตอนในการแปรรูปค่อนข้างยาก เนื่องจากเนื้อผ้าฝ้ายมีการหลุดลุ่ย ขณะทำการเย็บขึ้นรูปหรือแปรรูป และมีความหนา จึงทำให้ผลิตภัณฑ์ที่ทำการออกแบบไม่ควรมีขั้นตอนหรือแนวทางการออกแบบที่ซับซ้อน ยุ่งยาก ควรเน้นความเรียบง่ายและดูดีเพื่อสร้างความแตกต่าง โดยได้สรุปผลการออกแบบเครื่องนุ่งห่มไปยังเสื้อผ้าเด็ก จากการนำผ้าฝ้ายทอมือไปใช้ในการแปรรูป เนื่องจากผลิตภัณฑ์ส่วนมากที่มีในท้องตลาดส่วนใหญ่ในการออกแบบเครื่องนุ่งห่มจะเป็นลักษณะการออกแบบให้กลุ่มผู้บริโภคสำหรับผู้ใหญ่ ทั้งเครื่องนุ่งห่มสำหรับสุภาพบุรุษและสุภาพสตรี โดยรูปแบบของเครื่องนุ่งห่มนั้นจะเน้นหนักไปในทิศทางเชิงการออกแบบแบบประเพณีนิยม เก๋ไก๋โบราณ แบบพื้นเมือง เน้นเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรม สำหรับใส่ร่วมงานในงานวันพิธีการต่างๆ ในประเพณีทางภาคเหนือ หรือหน่วยงานทางราชการ เป็นต้น

ภาพที่ 5 ภาพแสดงรูปแบบผลิตภัณฑ์เครื่องนุ่งห่มที่ทำการแปรูปจากผ้าฝ้ายทอมือ ที่ได้ทำการวิเคราะห์โดยใช้ตารางกริด Taste Matrix เป็นตัวกำหนดทิศทางการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์

1.2) ผลลัพธ์ที่กระเป๋า

ภาพที่ 6 ภาพแสดงรูปแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋าที่ทำการแปรรูปจากผ้าฝ้ายทอมือ ที่ได้ทำการวิเคราะห์โดยใช้ตารางกริด Taste Matrix เพื่อศึกษาหาข้อมูล เป็นตัวกำหนดทิศทางในการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลิตภัณฑ์กระเป๋ามาจากการวิเคราะห์ตารางกริด Taste Matrix พบว่ารูปแบบของกระเป๋า ที่เลือกนำมาใช้ในการนำมาออกแบบและพัฒนา ภาพลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ (Target) ได้แก่ ตำแหน่งภาพลักษณ์ที่ 3. B (Renewing), 3 (Original Nonchalant), 4 (Neat Well Groomed) และ Innovative/ Affirming Culture ซึ่งผลลัพธ์มีแนวทางเหมือนกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลิตภัณฑ์เครื่องนุ่งห่ม ทำให้ทราบว่าแนวทางที่มีความต้องการพัฒนานั้นอยู่ในทิศทาง (Concept) เดียวกัน คือเป็นลักษณะสำหรับกลุ่มคนสมัยใหม่เป็นผู้นำแฟชั่น การออกแบบที่แลดูเรียบหรู ดูดี ปรับปรุงเพียงเล็กน้อยแต่สร้างจุดเด่นให้แลดูทันสมัย ใช้ความเรียบเป็นจุดเด่นที่น่าสนใจ มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงให้ดีขึ้นใหม่ขึ้นและยอมรับหรือเห็นด้วยของสังคมส่วนใหญ่ โดยได้สรุป เป็นการออกแบบกระเป๋าแฟชั่นที่ชูรูปทรงทางเรขาคณิตลักษณะสี่เหลี่ยมมาจัดองค์ประกอบ วางทับซ้อนกันเป็นจังหวะ เกิดเป็นรูปทรงของกระเป๋าสี่เหลี่ยมที่สวยงามและน่าสนใจ ทำการเลือกใช้ผ้าที่มีลวดลายและสีที่แตกต่างกันในการจัดวาง เพื่อให้เกิดการตัดกันของผ้าฝ่ายทอมือ เพิ่มการใช้วัสดุหนังเทียมเข้ามาประยุกต์ โดยนำมาหุ้มและเย็บภายในกระเป๋าทั้งหมด รวมถึงการปิดผิวทางด้านหน้าหรือด้านล่างของกระเป๋า เพื่อให้การผลิตผ้าฝ่ายที่ขอบหลุดลุ่ยขณะทำการเย็บนั้นมีการยึดเกาะกับตัวหนังเทียมให้เกิดความแข็งแรงของโครงสร้างและแน่นหนายิ่งขึ้น รวมถึงลักษณะการใช้งานที่ดีขึ้น เศษผง เศษฝุ่น น้ำ และความชื้น ไม่สามารถเข้าสู่ภายในกระเป๋าได้

3.2.2) ได้ศึกษาแนวโน้มการพัฒนาผลิตภัณฑ์การออกแบบ ให้มีความสอดคล้องกับ Trend ปี2014 เพื่อให้ผลิตภัณฑ์ (ผลิตภัณฑ์เครื่องนุ่งห่ม (ชุดเสื้อผ้าสำหรับเด็ก และผลิตภัณฑ์กระเป๋า) ที่ได้รับการออกแบบนั้นมีทิศทางที่มีความเหมาะสมกับผู้บริโภค(สอดคล้องกับภาพลักษณ์ของผลิตภัณฑ์) และ Life Style ในสังคมปัจจุบัน โดยได้ใช้แนวทาง Trend ปี2014 โดยคัดเลือกรูปแบบที่มีความมุ่งเน้นถึง New VIP – สัญลักษณ์แห่งความเหนือระดับ (Collective memory) มาใช้เป็นแนวความคิดร่วมในการออกแบบ ซึ่งลักษณะรูปแบบของ New VIP / สัญลักษณ์แห่งความเหนือระดับ นั้น ได้ตระหนักและมุ่งเน้นถึงเรื่องราวและภาพลักษณ์ที่น่าจดจำ โดยเน้นไปที่ความหายาก ทักซ์เต็กซ์ดั้งเดิม ทักซ์เต็กซ์ข่างฝีมือ และคุณค่าดั้งเดิม การสร้างมูลค่าจากความเรียบง่าย โดยรูปแบบแนวความคิด

ของ Trend ปี 2014 (New VIP – Collective memory) มีทิศทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับผลสรุปในการวิจัยได้อย่างชัดเจน ที่มีความประสงค์ที่ดึงเอาภูมิปัญญาและวัฒนธรรมเชิงช่างกลับมาใช้ให้เกิดประโยชน์ มีการบูรณาการความรู้และพัฒนาให้เกิดรูปแบบที่น่าสนใจเพื่อนำไปใช้ในการต่อยอด พัฒนาผลงานออกแบบและสร้างสรรค์

3.2.3) ในการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์เครื่องนุ่งห่ม (ชุดเสื้อผ้าสำหรับเด็ก) และผลิตภัณฑ์กระเป๋า มีเงื่อนไขในการทดลองการพัฒนาโดยมีความประสงค์มุ่งเน้นที่จะใช้ผ้าฝ้ายทอมือ (แบบเมตร, ผ้าผืน) ที่แลดูไม่มีคุณค่า เป็นรูปแบบและลวดลายผ้าที่ล้าสมัย เก่าเก็บไว้ในร้านค้า ค้างสต็อก ไม่สามารถจำหน่ายได้ และไม่ได้เป็นที่ต้องการของตลาด หรือเป็นที่นิยมในปัจจุบัน (เป็นผ้าฝ้ายทอมือที่เก่าเก็บในร้านค้า ซึ่งมีอยู่จำนวนมากที่ไม่ได้รับการแปรรูป / สืบเนื่องจากมีความประสงค์ต้องการทดสอบระบบแนวคิด หลักการวิเคราะห์และวิธีคิดในการวิจัยที่ได้ผลสรุปออกมา ซึ่งถึงแม้ว่าผ้าฝ้ายที่นำมาแลดูไม่มีคุณค่า แต่ผลลัพธ์จากข้อมูลและการแปลค่าแนวคิดสามารถนำมาพัฒนาได้อย่างเหมาะสม) โดยนำผ้าฝ้ายทอมือ ผ้าผืนเหล่านั้นกลับมาใช้ปรับปรุงพัฒนา บวกกับผลการวิเคราะห์จากตารางกริด (B (Renewing), 3 (Original Nonchalant), 4 (Neat Well Groomed) และ Innovative/Affirming Culture) เพื่อเกิดเป็นรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่สามารถเพิ่มมูลค่าในการต่อยอด รวมถึงการนำเอาวัสดุอื่นๆ เข้ามาประยุกต์ใช้ในการออกแบบเพิ่มเติม อาทิ ผ้าอัด, ผ้าซับ, ผ้าลูกไม้ลวดลายต่างๆ, อุปกรณ์หูกทอ มีจับสำเร็จรูป, ซิป กระดุมสำเร็จรูป และหนังเทียม เป็นต้น ซึ่งในการพัฒนาและออกแบบผลงานครั้งนี้ มิได้มุ่งเน้นเป็นการออกแบบ แบบก้าวกระโดด เลิศหรู แตกต่างแบบสุดขั้ว หรือมีความยุ่งยาก ซับซ้อนจนเกินไป แต่มีความประสงค์ลักษณะต่อยอดทางกระบวนการความคิด ความเข้าใจในทักษะและวิถีชีวิตในชุมชนเป็นสำคัญ เพื่อให้ชาวบ้านและกลุ่มคนในชุมชนบ้านดอนหลวง ผู้ที่ประกอบอาชีพทำงานหัตถกรรมผ้าฝ้ายทอมือ และแปรรูปผลิตภัณฑ์ สามารถเข้าใจและทำการออกแบบ สร้างต้นแบบได้อย่างง่ายและสวยงามเหมาะสม โดยเน้นหนักถึงการออกแบบจากการต่อยอดจากการตัดเย็บและแนวทางทฤษฎีศิลปะและการออกแบบ ให้เกิดเป็นรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่น่าสนใจ แตกต่าง

จากผลิตภัณฑ์เดิมที่มีอยู่ในท้องตลาด อีกทั้งยังสามารถต่อยอดผลงานด้วยตนเอง และมีความเหมาะสมเป็นที่ต้องการของผู้บริโภคในปัจจุบัน รวมทั้งราคาที่เป็นผู้บริโภคสามารถจับต้องได้

3.2.4) นอกเหนือจากการวิเคราะห์โดยใช้ตารางกริด และการศึกษาข้อมูลจากการลงพื้นที่สำรวจผ้าฝ้ายทอมือ ในกลุ่มหมู่บ้านผ้าฝ้ายทอมือบ้านดอนหลวง แล้วนั้น ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการศึกษาดังกล่าวเข้ามาใช้ ในส่วนของการทดลองและพัฒนาต้นแบบโดยได้ประยุกต์ใช้หลักการออกแบบผลิตภัณฑ์ เพื่อเป็นเกณฑ์และแนวทางในการกำหนดคุณสมบัติ ส่วนของความงามและผลการนำผ้าฝ้ายทอมือมาทำการพัฒนาและออกแบบ สามารถสรุปได้ ดังนี้

1.คุณค่าของธรรมชาติหรืองานหัตถกรรม ผลงานต้องเป็นตัวบ่งชี้คุณค่าของผ้าฝ้ายทอมือ ที่เป็นงานศิลปหัตถกรรมพื้นถิ่น การทอผ้าเป็นผืนด้วยกี่ (การทอผ้าด้วยเครื่องมือในอดีต) ความรู้สึกถึงความเป็นธรรมชาติของเส้นฝ้ายที่เกิดจากการถักทอ เพื่อให้เกิดเป็นผลงานที่มีคุณค่าทางจิตใจ คุณค่าเชิงวัฒนธรรม ให้เห็นถึงคุณลักษณะที่สำคัญการดำรงอยู่ของชนชาติ ผ่านกระบวนการสร้างสรรค์งานหัตถกรรมผ้าฝ้ายทอมือ

2.มีเอกลักษณ์และศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น มีกลิ่นอายของความเป็นชุมชนมีเอกลักษณ์การสืบสานการใช้ผ้าฝ้ายทอมือ เป็นตัวแทนบอกถึงการสืบสานทางวัฒนธรรม และประเพณีของคนทางภาคเหนือ สืบเนื่องจากการใช้ผ้าฝ้ายทอมือมานุ่งห่ม แต่งกาย ในแง่มุมเชิงวัฒนธรรมและเชิงประจักษ์ ของชุมชนทางล้านนา

3. วัสดุและกรรมวิธีการผลิตของท้องถิ่น การแปรรูปผ้าฝ้ายทอมือ ให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่มีความน่าสนใจ การต่อยอดผลงานจากผ้าฝ้ายทอมือจากกรรมวิธีเริ่มต้นจากการตัดเย็บ ที่ไม่ยุ่งยาก เข้าใจง่ายและสามารถนำไปใช้ให้ก่อเกิดประโยชน์จากความสามารถของคนภายในชุมชนได้ โดยไม่ต้องพึ่งพาเทคโนโลยีให้มากในขั้นตอนการผลิตและแปรรูป

4. ผลิตได้จริง ใช้สอยดี เหมาะสมกับวัสดุท้องถิ่น ในการแปรรูปผ้าฝ้ายทอมือให้เกิดเป็นผลงานต่างๆนั้น ต้องคำนึงถึงคุณสมบัติและลักษณะเฉพาะของตัวผ้าฝ้าย เพื่อให้ทราบถึงข้อจำกัดของวัสดุและความสามารถในการแปรรูป จึงสามารถ

สร้างสรรค์งานออกมาจากผ้าฝ้ายได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งคุณสมบัติของผ้าฝ้ายจะเป็นตัวกำหนดรูปแบบของผลิตภัณฑ์ และการใช้งานได้ตรงตามคุณลักษณะ ดังนั้นรูปแบบงานควรเป็นลักษณะการตัดเย็บ ซึ่งสามารถผลิตขึ้นรูปได้จริง และใช้งานตามผลงานที่แปรรูปได้เป็นอย่างดี

5. ความสวยงามและความน่าสนใจ เป็นลักษณะการออกแบบสำหรับกลุ่มคนสมัยใหม่เป็นผู้นำแฟชั่น ผู้นำในสังคม ลักษณะ รูปแบบการออกแบบที่แลดูเรียบหรู ดูดี เป็นรูปแบบที่ง่าย ๆ สบาย ๆ ปรับปรุงรูปแบบเพียงเล็กน้อย แต่สร้างจุดเด่นให้แลดูทันสมัย (แลดูเรียบแต่ทันสมัย) ใช้ความเรียบเป็นจุดเด่นที่น่าสนใจ ทิศทางในการพัฒนามีการเปลี่ยนแปลงให้ดีขึ้น ใหม่ขึ้นและยอมรับหรือเห็นด้วยของสังคมส่วนใหญ่ โดยใช้ความเป็นเอกลักษณ์ของผ้า ฝ้ายทอมือเป็นจุดเด่นในการนำเสนอต่อยอด การสร้างสรรค์กับแนวคิดที่เรียบหรู ใช้รูปทรงเรขาคณิตมาจัดองค์ประกอบให้เกิดความน่าสนใจ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ต่างจากผลิตภัณฑ์เดิมที่มีอยู่ในท้องตลาด สร้างรูปแบบของผลิตภัณฑ์ใหม่เพื่อประยุกต์ผ้าฝ้ายให้เกิดมุมมองการนำไปใช้ออกแบบทั้งเรื่องความงาม คุณสมบัติ และลักษณะเฉพาะ

6. รูปแบบแปลกใหม่สะดุดตา รูปแบบในการออกแบบและพัฒนาเน้นหนักถึงการออกแบบที่เก๋เรียบหรู ดูดี เน้นถึงความเรียบง่าย และแปลกแตกต่างจากผลิตภัณฑ์ที่เคยมีอยู่ในท้องตลาดปัจจุบัน เพื่อสร้างความแตกต่าง รูปแบบแปลกใหม่และสะดุดตาของผลิตภัณฑ์ โดยใช้หลักการและแนวคิดในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ เช่น การวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์เดิมที่มีอยู่ในท้องตลาด การวิเคราะห์หารูปแบบผลิตภัณฑ์และจำนวนการผลิตเพื่อจัดจำหน่าย และการสร้างภาพลักษณ์ การหาตำแหน่งของผลิตภัณฑ์ เป็นต้น รวมถึงการเลือกใช้วัสดุต่างๆ ที่สามารถนำเข้ามาประยุกต์ใช้ในการออกแบบได้อย่างเหมาะสม เช่น การนำผ้ามาประยุกต์ ผสมผสานกันในการตัดเย็บ หรือการนำเอาผ้าลูกไม้ลวดลายต่างๆ, ผ้าอัด, ผ้าซับ, อุปกรณ์ หูหิ้ว มือจับสำเร็จรูป, ซิป กระดุมสำเร็จรูป และหนังเทียม เพื่อเน้นสร้างความน่าสนใจ จุดเด่นความสวยงามของตัวเนื้อผ้าและความงามของลวดลายผ้าฝ้ายทอมือด้วยตัววัสดุเองอย่างเกิดประโยชน์ ไม่เป็นการออกแบบที่ดูยุ่งยากซับซ้อน หรือเป็นรูปแบบที่ออกแบบ แบบก้าวกระโดด เลิศหรูจนเกินไป ให้ดำรงอยู่ได้อย่างกลมกลืนทั้งความเป็นงานศิลปหัตถกรรมและการออกแบบเพื่อสังคมในปัจจุบัน

3.3 ผลงานที่ได้รับการออกแบบและพัฒนาจากการแปรรูปผ้าฝ้ายทอมือ

ผลงานผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือที่ได้รับการออกแบบและพัฒนา มีทั้งสิ้น 50 รูปแบบ โดยแยกเป็น เครื่องนุ่งห่ม (ชุดเสื้อผ้าสำหรับเด็ก) จำนวน 25 รูปแบบ และผลิตภัณฑ์กระเป๋า จำนวน 25 รูปแบบ ดังนี้

ตารางที่ 2 ตารางรูปแบบผลงานผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือที่ได้รับการออกแบบและพัฒนา

ตารางที่ 2 (ต่อ) ตารางรูปแบบผลงานผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือที่ได้รับการออกแบบและพัฒนา

 13	 14	 15
  16	 17	 18
  19	 20	 21
  22	 23	 24

ตารางที่ 2 (ต่อ) ตารางรูปแบบผลงานผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือที่ได้รับการออกแบบและพัฒนา

 25	 1	 2
 3	 4	 5
 6	 7	 8
 9	 10	 11

ตารางที่ 2 (ต่อ) ตารางรูปแบบผลงานผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือที่ได้รับการออกแบบและพัฒนา

 12	 13	 14
 15	 16	 17
 18	 19	 20
 21	 22	 23
 24	 25	

3.4 สรุปผลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อโครงการศึกษาและพัฒนา การนำผ้าฝ้ายทอมือ มาประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์/ ภูมิศึกษา : กลุ่มหมู่บ้านผ้าฝ้ายทอมือบ้านดอนหลวง อำเภอบ้านฝาง จังหวัดลำพูน

การสำรวจเพื่อหาความคิดเห็นของประชาชนต่อโครงการฯ ได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในการศึกษารั้งนี้ จำนวน 350 คน ซึ่งเป็นขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่สามารถสะท้อนให้เห็นข้อมูลเบื้องต้นในประเด็นที่จะศึกษาได้ ทั้งนี้การศึกษามีข้อจำกัดที่ไม่สามารถกำหนดกรอบประชากรในการสุ่มตัวอย่าง (Sampling Frame) ได้อย่างแน่นอน เนื่องจากประชากรส่วนมากคือ กลุ่มนักท่องเที่ยว ผู้บริโภคประชาชนในท้องถิ่น และผู้สนใจในตัวผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้ายทอมือที่ได้รับการพัฒนาและออกแบบสร้างสรรค์ ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น ฉะนั้นการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจึงเป็นไปอย่างแบบเฉพาะเจาะจง ได้แก่

1. กลุ่มผู้ผลิต ผลิตภัณฑ์ที่ทำการแปรรูปจากผ้าฝ้ายทอมือ กลุ่มผ้าฝ้ายทอมือบ้านดอนหลวง จำนวน 25 คน
2. ผู้จำหน่าย ผลิตภัณฑ์ที่ทำการแปรรูปจากผ้าฝ้ายทอมือ กลุ่มผ้าฝ้ายทอมือบ้านดอนหลวง จำนวน 25 คน
3. กลุ่มนักท่องเที่ยว ผู้บริโภค ประชาชนในท้องถิ่นและผู้สนใจในตัวผลิตภัณฑ์ จำนวน 300 คน

โดยมีการสรุปผลดังนี้

1) ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างเป็นการศึกษาตัวแปรคุณลักษณะทางประชากรที่สำคัญ ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 ตัวแปร ได้แก่ เพศ, อายุ, อาชีพหลัก, รายได้ และระดับการศึกษา พบว่า

เพศ: ร้อยละ 72.3 เป็นเพศหญิง ร้อยละ 27.7 เป็นเพศชาย

อาชีพหลัก: ร้อยละ 45.4 เป็นนักเรียน/นักศึกษา รองลงมาร้อยละ 14.9 และร้อยละ 11.7 เป็นกลุ่มคนที่ประกอบอาชีพรับข้าราชการ และประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว

อายุ: กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นกลุ่มคนวัยรุ่น (อายุไม่เกิน 25 ปี) ร้อยละ 55.4 รองลงมา คือ กลุ่มวัยกลางคน (อายุ 26-49 ปี) ร้อยละ 34.3 และกลุ่มผู้สูงอายุ (อายุ 50 ปีขึ้นไป) ร้อยละ 10.3 ตามลำดับ

รายได้: ร้อยละ 55.1 เป็นกลุ่มที่มีรายได้ ไม่เกิน 10,000 บาท/เดือน รองลงมา คือ กลุ่มที่มีรายได้ 10,001-20,000 บาท/เดือน คิดเป็น ร้อยละ 35.4 และกลุ่มที่มีรายได้ 20,001 บาท/เดือนขึ้นไป ร้อยละ 9.5

ระดับการศึกษา: กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 62.9 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมา ร้อยละ 15.4 และร้อยละ 12.0 จบการศึกษาในมัธยมศึกษาตอนปลาย และมีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

2) ทศนคติต่อผลิตภัณฑ์

การประเมินทัศนคติต่อผลิตภัณฑ์ประกอบด้วยประเด็นในการประเมิน 18 ประเด็น โดยมีประเด็นในการประเมินหลัก 2 ประเด็น คือ ความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ และองค์ประกอบของผลิตภัณฑ์ พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเชิงบวกในระดับมากที่สุดต่อผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 4.27$)

โดยประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยสูงสุด คือ ผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้ายทอมือสามารถต่อยอดพัฒนารูปแบบและลวดลายในอนาคตได้ ($\bar{X} = 4.41$) รองลงมาอีก 4 อันดับได้แก่ ผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้ายทอมือสะท้อนการพัฒนา ผลิตภัณฑ์ต้นแบบให้มีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 4.37$), ผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้ายทอมือมีรูปแบบและการประยุกต์ที่สวยงามและเป็นที่น่าสนใจ / ผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้ายทอมือเป็นการใช้เทคนิคภูมิปัญญาท้องถิ่น แบบเดิมมาใช้ในการสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ ($\bar{X} = 4.35$), ผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้ายทอมือสามารถพัฒนาเป็นสินค้า ที่เพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับชุมชนได้ ($\bar{X} = 4.34$) และผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้ายทอมือสะท้อนความเป็นเอกลักษณ์และลักษณะเฉพาะของความเป็นท้องถิ่นได้อย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.33$)

ส่วนประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยน้อยที่สุด 3 อันดับคือผ้าฝ้ายทอมือสะท้อนความเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ ($\bar{X} = 4.13$), ผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้ายทอมือมีลักษณะการใช้ประโยชน์หรือการใช้งานแตกต่างจากผลิตภัณฑ์เดิม ($\bar{X} = 4.15$) และผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้ายทอมือเหมาะสมกับการใช้งานในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 4.16$) โดยประเด็นถึงแม้จะอยู่ 3 อันดับสุดท้าย แต่ยังคงมีทัศนคติเชิงบวกในระดับมากเช่นเดียวกัน

3) ทศนคติต่อราคา (Price) ที่เหมาะสมของผลิตภัณฑ์

จากการศึกษาในประเด็นราคาที่เหมาะสมของผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือที่ได้รับการออกแบบสร้างสรรค์ใหม่ จำนวน 6 ประเด็น ได้แก่ ราคาต่ำ ราคาสูง ราคาที่ซ้ำ ราคาเฉลี่ย ราคาต้นทุน และราคาสุทธิ พบว่า การกำหนดราคาผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือที่ได้รับการออกแบบ ทั้งเครื่องนุ่งห่ม (เสื้อผ้าสำหรับเด็ก) และผลิตภัณฑ์กระเป๋า มีราคาค่อนข้างสูงกว่าราคาต้นทุนที่กำหนด และมีผลงานบางชิ้นที่กลุ่มตัวอย่างให้ราคาที่สูงกว่าราคาต้นทุนสูงมาก ยกตัวอย่าง ชุดสูทเด็กในรูปแบบที่ 1 ที่ใช้ราคาต้นทุน 220 บาท แต่สามารถคิดราคาขายสุทธิได้ 548 บาท และชุดสูทเด็กผู้หญิงในรูปแบบที่ 8 ที่ใช้ราคาต้นทุน 300 บาท แต่สามารถคิดราคาขายสุทธิได้ 600 บาท เป็นต้น ซึ่งโดยภาพรวมแล้วราคาสุทธิที่ได้ จะมีราคาที่สูงกว่าราคาต้นทุนทุกรายการของผลิตภัณฑ์จากผ้าทอมือที่ได้รับการออกแบบ ทำให้ผลงานจากการพัฒนาและออกแบบสามารถส่งเสริมให้เกิดรายได้ที่มากขึ้น ถูกใจผู้บริโภค อีกทั้งยังใช้ทรัพยากรที่มีได้อย่างคุ้มค่าแต่อยู่ภายใต้หลักการพัฒนาและกระบวนการผลิตลักษณะเดิมที่ไม่มีความยุ่งยาก รวมถึงสอดคล้องและตอบโจทย์กับวัตถุประสงค์กับการวิจัยได้เป็นอย่างดี

4) ทศนคติต่อช่องทางการจัดจำหน่าย (Place) ผลิตภัณฑ์

ในประเด็นนี้เป็นการประเมินทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างต่อช่องทางการจัดจำหน่าย ผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือที่ได้รับการออกแบบสร้างสรรค์ โดยกำหนดให้มีการจัดอันดับ/ลำดับความสำคัญไว้ 3 อันดับ/ลำดับ กล่าวคือ

อันดับที่ 1 : กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 43.4 เลือกสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ วัดพระธาตุหริภุญชัยวรมหาวิหาร, อนุสาวรีย์พระนางจามเทวี, อนุสาวรีย์ครูบาศรีวิชัย ลำพูน, ถนนคนเดินจังหวัดลำพูน, แหล่งทอผ้าบ้านดอนหลวง, แหล่งทอผ้าบ้านหนองเงือก งานแต่งสือดลายผ้าฝ้ายทอมือ (ต้นเดือนเมษายน), ขว่มุง, สวนน้ำ The Sun New Center เป็นต้น

อันดับที่ 2: กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 30.6 เลือกร้านขายของที่ระลึก /ร้านของฝากจังหวัดลำพูนและเชียงใหม่

อันดับที่ 3 : กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 26.6 เลือกงานแสดงสินค้าระดับประเทศ

5) ทศนคติต่อการส่งเสริมการตลาด (Promotion) ของผลิตภัณฑ์

ในประเด็นนี้เป็นการสำรวจทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางในการส่งเสริมการตลาดของผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือที่ได้รับการออกแบบสร้างสรรค์ซึ่งมีประเด็นการประเมิน 3 ประเด็น กล่าวคือ

5.1) การประเมินอันดับ/ลำดับความสำคัญของช่องทางในการโฆษณาผลิตภัณฑ์ โดยให้เรียงอันดับความสำคัญ 3 อันดับ พบว่า

อันดับที่ 1: กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 42.0 เลือกการโฆษณาผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

อันดับที่ 2: กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 29.4 เลือกหนังสือพิมพ์รายวันได้แก่ ไทยรัฐ เดลินิวส์

อันดับที่ 3 : กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 21.1 เลือกหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น

5.2) การประเมินอันดับ/ลำดับความสำคัญของประเด็นเนื้อหาที่จะประชาสัมพันธ์ ในประเด็นนี้เป็นการประเมินอันดับ/ลำดับความสำคัญของประเด็นเนื้อหาที่จะประชาสัมพันธ์โดยให้เรียงอันดับความสำคัญ 2 อันดับ พบว่า

อันดับที่ 1: กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 37.7 เลือกเรื่องการสะท้อนภูมิปัญญาท้องถิ่น

อันดับที่ 2: กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 33.4 เลือกเรื่องประโยชน์ในการใช้งานของผลิตภัณฑ์

5.3) การส่งเสริมทางการตลาด จากการประเมินการกระตุ้นการส่งเสริมให้ผู้บริโภคซื้อผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือที่ได้รับการออกแบบสร้างสรรค์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 45.7 ให้ความเห็นว่าควรมีการส่งเสริมในเรื่องการมีสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ของแถม รองลงมาร้อยละ 36.3 กลุ่มตัวอย่างเลือกการให้เปอร์เซ็นต์ส่วนลด หากมีมูลค่าการซื้อสินค้าตามยอดที่กำหนด (เช่น ซื้อสินค้าครบ 500 บาทลด 10 เปอร์เซ็นต์) และร้อยละ 14.0 ควรมีระบบการสะสมแต้มในการซื้อสินค้าหรือร้อยละ 4.0 ควรมีบัตรส่วนลดในการซื้อสินค้าในครั้งต่อไป ตามลำดับ

6) ความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือที่ได้รับการออกแบบ สร้างสรรค์

6.1) ภาพรวมความพึงพอใจของผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือ ที่ได้รับการออกแบบสร้างสรรค์ จากกลุ่มตัวอย่างต่อผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือ 350 คน โดยมีคะแนนตั้งแต่ 0 (น้อยที่สุด) - 10 (ระดับมาก) พบว่า ภาพรวมความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือที่ได้รับการออกแบบสร้างสรรค์ใหม่ อยู่ในระดับมาก (8.23 จากคะแนนความพึงพอใจเต็ม 10 คะแนน)

6.2) ผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือที่ได้รับการออกแบบสร้างสรรค์ ที่กลุ่มตัวอย่าง 350 คน พึงพอใจมากที่สุด 5 อันดับในแต่ละด้าน มีดังต่อไปนี้

6.2.1) ผลิตภัณฑ์เครื่องนุ่งห่ม (เสื้อผ้าสำหรับเด็ก)

อันดับที่ 1 ชุดคลุมยาว สำหรับเด็กผู้หญิง / รูปแบบที่ 2 / ร้อยละ 19.2 พึงพอใจที่สุด (67 คน)

อันดับที่ 2 ชุดสูทเด็กผู้ชาย (Suit) / รูปแบบที่ 1 / ร้อยละ 15.4 พึงพอใจรองลงมา (54 คน)

อันดับที่ 3 ชุดสูทพร้อมกระโปรง / รูปแบบที่ 16 / ร้อยละ 12.0 พึงพอใจ (42 คน)

อันดับที่ 4 ชุดเอี๊ยมยาว สำหรับเด็กผู้ชาย / รูปแบบที่ 11 / ร้อยละ 8.9 พึงพอใจ (31 คน)

อันดับที่ 5 ชุดคลุมยาว สำหรับเด็กผู้หญิง / รูปแบบที่ 23 / ร้อยละ 7.7 พึงพอใจ (27 คน)

6.2.2) ผลิตภัณฑ์กระเป๋า

อันดับที่ 1 กระเป๋าสะพายข้าง / รูปแบบที่ 16 / ร้อยละ 12.3 พึงพอใจที่สุด (43 คน)

อันดับที่ 2 กระเป๋าถือและสะพายข้าง / รูปแบบที่ 13 / ร้อยละ 11.7 พึงพอใจรองลงมา (41 คน)

อันดับที่ 3 กระเป๋าถือ / รูปแบบที่ 3 / ร้อยละ 8.8 พึงพอใจ (29 คน)

อันดับที่ 4 กระเป๋าถือและสะพายข้าง / รูปแบบที่ 7 / ร้อยละ 6.6
พึงพอใจ (23 คน)

อันดับที่ 5 กระเป๋าถือและสะพายข้าง / รูปแบบที่ 10 / ร้อยละ 4.9
พึงพอใจ (17 คน)

4. อภิปรายผล

ในการศึกษา มีวัตถุประสงค์ต้องการออกแบบและพัฒนารูปแบบของผลิตภัณฑ์จากการแปรรูปการนำผ้าฝ้ายทอมือมาใช้ประโยชน์ เพื่อเป็นการต่อยอดและพัฒนาผลงานหรือสินค้าให้เกิดความหลากหลาย เหมาะสมกับยุคสมัยที่เปลี่ยนไปตามสังคมนิยม สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคและเป็นที่ยอมรับในตลาดในปัจจุบัน ในการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือได้สร้างเงื่อนไขขอบเขตในการออกแบบเพื่อให้ชุมชนได้เข้าใจและตระหนักว่า ผ้าฝ้ายทอมือไม่ว่าจะเป็นผ้าเก่าหรือสวดลายที่ล้าสมัย ถ้าเพิ่มเติมคุณค่า องค์ความรู้จากแนวทางศิลปะและการออกแบบ จะสามารถเปลี่ยนแปลงรูปแบบ แนวทาง และวิธีคิดให้ก่อเกิดการต่อยอดและรังสรรค์ผลงานใหม่ๆ ได้เสมอ โดยได้นำเอาผ้าฝ้ายทอมือ (ผ้าผืนหรือผ้าเมตร) ที่ไม่ได้รับความนิยมในปัจจุบันกลับมาใช้ประยุกต์ออกแบบสร้างสรรค์เพื่อเพิ่มคุณค่าจากสิ่งเดิมที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์ และเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการแปรรูป รวมถึงการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ไม่ได้มุ่งเน้นเป็นการออกแบบ แบบก้าวกระโดดหรือมีความยุ่งยากซับซ้อนเกินไป แต่มีความประสงค์เพื่อให้ชาวบ้านและคนในชุมชนบ้านดอนหลวงผู้ที่ประกอบอาชีพทำงานหัตถกรรมผ้าฝ้ายทอมือและแปรรูปผลิตภัณฑ์สามารถเข้าใจและทำการออกแบบ สร้างต้นแบบได้อย่างง่ายและเหมาะสม โดยเน้นถึงการออกแบบต่อยอดจากการตัดเย็บให้เป็นรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่น่าสนใจ แตกต่างจากผลิตภัณฑ์เดิมที่มีอยู่ในท้องตลาด อีกทั้งยังสามารถต่อยอดผลงานด้วยตนเองและมีความเหมาะสมเป็นที่ต้องการของผู้บริโภคในปัจจุบัน

จากแนวทางที่กล่าวข้างต้นได้ทำการสำรวจ และการสัมภาษณ์ตามแผนการดำเนินงานวิจัย แต่ผลจากการสำรวจ กลับได้ผลตอบรับที่ก่อให้เกิดปัญหา และส่งผล

ถึงคำตอบและเหตุผล ว่าทำไมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือ ในชุมชนถึงยังไม่พัฒนาและเติบโตไปในทิศทางที่ควรจะเป็น ทั้งที่ชุมชนเป็นชุมชนที่เข้มแข็ง มีศักยภาพ มีความสามารถและมียุทธศาสตร์ความรู้ทางศิลปหัตถกรรมผ้าฝ้ายทอมือเป็นที่ยอมรับทั้งในประเทศและต่างประเทศ นั้นส่งผลกระทบอย่างช้าๆ และเนิ่นนาน จนทุกวันนี้กลายเป็นปัญหาที่ยากต่อการแก้ไขในการปรับทัศนคติของคนในชุมชน ซึ่งสามารถตอบโจทย์ปัญหาได้จากสภาพความเป็นจริงงาน “แต่งสี อดตาย ผ้าฝ้ายดอนหลวง” ในทุกๆ ปี จะเห็นได้ว่ารูปแบบ การพัฒนาแทบไม่มีความน่าสนใจ มีการสร้างผลงานซ้ำๆ กัน คัดลอกกัน จนรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่ต้องการนำเสนอ และจำหน่าย แทบไม่มีผลงานอะไรที่แปลกใหม่ น่าสนใจหรือดึงดูด โดยผลจากการลงพื้นที่พบว่ากลุ่มผู้ผลิตและผู้จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือ และผู้จำหน่ายสินค้าจากผ้าฝ้ายทอมือบ้านดอนหลวง บางกลุ่ม (มีจำนวนมาก) ที่ไม่มีความประสงค์จะพัฒนาและต่อยอดในการออกแบบ โดยให้เหตุผลว่า มันเยอะมากแล้ว ไม่อยากจะทำอีกแล้ว, ไม่สนใจที่จะแปรรูปสินค้าภายในร้านมีเยอะมากมายอยู่แล้ว, ไม่สนใจจะทำ (มีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มากกว่าครึ่งไม่สนใจที่จะพัฒนาสินค้า), ไม่คิดจะแปรรูปสินค้าอีกแล้ว เนื่องจากมีร้านที่ขายสินค้าหลากหลายอยู่แล้ว จึงไม่มีความคิดจะแปรรูป เป็นต้น จากเหตุผลดังกล่าวทำให้สามารถสรุปถึงเหตุผล และปัญหาได้ว่าเพราะเหตุใด การพัฒนารูปแบบและต่อยอดในชุมชนผ้าฝ้ายดอนหลวง อ.ป่าซาง จ.ลำพูน ถึงมีการพัฒนาที่ค่อนข้างช้าและไม่ทันทั่วถึงต่อยุคสมัย สาเหตุหลักเป็นเพราะมีกลุ่มผู้ผลิตและผู้จำหน่ายส่วนหนึ่งในชุมชน ไม่อยากรับการพัฒนา ไม่เปิดใจรับข้อมูลใหม่ๆ เนื่องจากมองว่าเป็นภาระ มีความยุ่งยาก และไม่สามารถทำได้ จึงทำการสร้างผลงานออกมาในรูปแบบเดิมๆ ด้วยความชำนาญและไม่อยากเปลี่ยนแปลงแนวทางจากการทำงานแบบที่ผ่านมา จากปัญหาดังกล่าว จึงต้องการทำการออกแบบผลงานให้เกิดความน่าสนใจ เป็นผลิตภัณฑ์ต้นแบบ ส่งเสริมและผลักดันให้กลุ่มคนดังกล่าวที่ไม่อยากทำการพัฒนาเห็นถึงความสำคัญต่อแนวทางของศิลปะและการออกแบบ เพื่อใช้ในการพัฒนาและต่อยอดของผลิตภัณฑ์ ซึ่งจะทำให้ร้านค้าสามารถเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพัฒนาศักยภาพชุมชนได้ในอนาคต

จากการดำเนินงานวิจัย ได้ผลลัพธ์ทางการศึกษาคือ

1. รูปแบบการแปรรูปของผลิตภัณฑ์เดิมจากผ้าฝ้ายทอมือ ที่มีการแปรรูปมากที่สุดและแนวทาง การสร้างสรรค์ที่สามารถส่งเสริมต่อยอดให้เกิดรูปแบบใหม่ได้ ได้แก่ ชุดเครื่องนุ่งห่ม โดยคิดเป็น 42.9 % จากการสัมภาษณ์ และ 37.66 % จากการสำรวจ และกระเป๋าผ้าฝ้าย หรือกระเป๋าถือสตรี 10.5 % จากการสัมภาษณ์ และ 10.76 % จากการสำรวจ

2. ผลิตภัณฑ์ที่มีความน่าสนใจที่ควรนำมาต่อยอดและพัฒนาผลิตภัณฑ์ (Idea Development) จากผ้าฝ้ายทอมือได้แก่ เสื้อผ้าเด็ก, ชุดแฟชั่นเด็ก และ กระเป๋าผ้าฝ้าย

จากการสำรวจเห็นได้ว่าทิศทางความต้องการผลิตภัณฑ์ มุ่งเน้นในกลุ่มของเครื่องนุ่งห่ม เนื่องจากลักษณะการแปรรูปจากผ้าที่ต้องใช้เทคนิคการตัดเย็บ และสามารถแสดงถึงความงดงามที่เกิดจากผ้าฝ้ายทอมือได้อย่างชัดเจนที่สุด โดยในการพัฒนามุ่งเน้นไปยังกลุ่มเสื้อผ้าเด็ก เนื่องจากรูปแบบของเสื้อผ้าของกลุ่มผู้ใหญ่ มีทิศทางที่คงตัว และทำการผลิตจำนวนมาก ทำให้ทางเลือกในการสร้างสรรค์ มุ่งประเด็นไปยังกลุ่มผู้บริโภคที่เป็นเด็ก เพื่อเปลี่ยนแปลงรูปแบบของผลิตภัณฑ์ให้เกิดความแตกต่าง แยกแขนงออกไป โดยแนวทางในการต่อยอดและพัฒนาผลิตภัณฑ์คือ เน้นรูปแบบที่ทันสมัย เป็นที่นิยมชื่นชอบ เพื่อให้รูปแบบมีการเปลี่ยนแปลงตามยุคตามสมัยได้อย่างเหมาะสม และเป็นที่ต้องการของกลุ่มผู้บริโภค แต่ใช้วัสดุผ้าฝ้ายทอมือเป็นวัสดุหลักในการออกแบบและแปรรูปเป็นสำคัญ

5. ข้อเสนอแนะเพื่องานวิจัยในอนาคต

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้ายทอมือ ดังนี้

1. การทดลองออกแบบและพัฒนาผลงานโดยไม่ต้องอ้างอิงชุมชนและเศรษฐกิจ ให้ใช้หลักการออกแบบทางอุตสาหกรรมและหลักการทางเทคโนโลยี อุตสาหกรรมในปัจจุบันมาแปรรูปผ้าฝ้ายให้เกิดเป็นวัสดุใหม่ๆ เช่นการอัดขึ้นรูปให้เป็นแผ่นและมีความหนาเพื่อนำไปใช้ในการออกแบบที่มีโครงสร้าง เช่น เครื่องเรือน

หรือการนำเอาผ้าฝ้ายหลากหลายแบบมาเข้าสู่ระบบเทคนิคการออกแบบแปรรูปวัสดุ แบบ Non-Woven (การแปรรูปผ้าแบบไม่ถักไม่ทอ) ให้ผ้าเกิดการสลับสีและลวดลายกลายเป็นผืนเดียวกันโดยใช้วัสดุทางวิทยาศาสตร์ เป็นต้น ซึ่งเทคนิคที่กล่าวมานี้จึงสามารถเป็นตัวอย่างในการคิดค้นรูปแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ในอนาคตได้อย่างหลากหลายและน่าสนใจ

2. การนำเอาหลักการทางนวัตกรรมสิ่งทอ (สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ) หรือหลักการทางวิทยาศาสตร์เข้ามามีส่วนร่วมในการออกแบบกับผ้าฝ้ายทอมือให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางคุณสมบัติ ให้ได้ ผลงานทางหัตถอุตสาหกรรมที่มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น เช่น

2.1 การพัฒนาเส้นใยฝ้ายให้มีคุณสมบัติยับยั้งแบคทีเรีย โดยใช้ใยฝ้ายผสมสารนาโน และ สังกะสี เป็นการผสมแล้วฉีดเข้าสู่เส้นใย โดยมีคุณสมบัติยับยั้งเชื้อโรค³

2.2 การพัฒนาเส้นใยฝ้ายให้มีคุณสมบัติยับยั้งเชื้อจุลินทรีย์โดยใช้โลหะเงิน ในการหยุดยั้งและทำลายเชื้อจุลินทรีย์ ซึ่งฤทธิ์ในการทำลายเชื้อจุลินทรีย์ของโลหะเงินจะไม่มีผลกระทบต่อเซลล์ของมนุษย์ ด้วยประสิทธิภาพของโลหะเงินจึงทำให้นักวิจัยของสถาบันวิจัยโลหะและวัสดุ (จุฬาฯ)⁴ ได้คิดค้นและพัฒนา นวัตกรรมสิ่งทอที่มีสมบัติยับยั้งเชื้อจุลินทรีย์ ด้วยเทคนิคที่ง่ายและสามารถทำได้รวดเร็วภายในขั้นตอนเดียวโดยการสร้างอนุภาคเงินที่มีขนาดเล็กระดับนาโนที่สามารถแทรกซึมเข้าไปในเส้นใยสิ่งทอและมีความคงทนต่อการซัก เรียกว่านวัตกรรมนาโนซิลเวอร์ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า เส้นใยชนิดต่างๆ ได้แก่ ฝ้ายไหม ไนล่อน อะคริลิก เมื่อผ่านการตกแต่งด้วยอนุภาคเงิน และผ่านการซักที่เทียบกับการซักด้วยมือ 20 ครั้งแล้ว สามารถยับยั้งเชื้อจุลินทรีย์ E.Coli และ Staphylococcus aureus ได้ถึง 100 เปอร์เซ็นต์

³ ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมหรือข้อเสนอแนะโดย บริษัทเอเชียไฟเบอร์ จำกัด (มหาชน)

⁴ ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมที่ สถาบันวิจัยโลหะและวัสดุ ร่วมกับสถาบันทรัพยากรเส้นทางปัญญาแห่งจุฬาฯ และสำนักงานพัฒนานวัตกรรมแห่งชาติ สถาบันทรัพยากรเส้นทางปัญญา จุฬาฯ โทรศัพท์ 0 2218 2895-6

2.3 การพัฒนาเส้นใยฝ้ายผสมผงถ่านกัมมันต์จากเปลือกแมคาเดเมีย⁵ เมื่อทำการผสมกันแล้วจะมีความสามารถแผ่รังสีได้ดี จะทำให้เกิดความอุ่นอยู่ตลอดเวลา เนื่องจากเนื้อผ้าได้ทำการดูดความร้อนจากร่างกายแล้วส่งต่อความร้อนจากเม็ดแมคาเดเมีย⁵

2.4 การพัฒนาผ้าฝ้ายทอมือ ด้วยเทคนิค Coating (คือการเคลือบปิดผิวภายนอกเพื่อให้เกิดความแข็งแรงของโครงสร้างเพิ่มขึ้น และ Lamination (การใช้สีสกรีนลอย เคลือบเป็นชั้นๆ ภายในของผ้า เพื่อให้เกิดคุณสมบัติที่ทนทานแข็งแรงขึ้นและกันน้ำได้⁶

3. เพื่อให้ใช้เป็นข้อมูล สืบค้นและแนวทางในการศึกษา การพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมจากการนำผ้าฝ้ายทอมือ มาแปรรูปให้เกิดเป็นการพัฒนาผลิตภัณฑ์ รูปแบบและสินค้าใหม่ๆ ให้เป็นกรณีศึกษาในการที่จะนำเอาวัสดุที่มีอยู่ในชุมชนและท้องถิ่นที่มีชื่อเสียง มาออกแบบและประยุกต์การใช้วัสดุร่วมกันให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่น่าสนใจ โดยยังคงมีความเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน และส่งเสริมการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมท้องถิ่น รวมถึงการสร้างโอกาสส่งเสริมและเพิ่มรายได้ให้แก่ท้องถิ่น

4. ควรมีการศึกษาแนวทางในการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมให้มีความหลากหลายในการออกแบบมากยิ่งขึ้น มีการใช้หลักการหรือทฤษฎีในการออกแบบ เช่น แรงบันดาลใจหรือแนวความคิดใหม่ๆ เพื่อนำเข้าสู่การออกแบบสร้างสรรค์ให้สามารถใช้งานและรองรับความต้องการในสังคมวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลง

⁵ ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมที่ รองศาสตราจารย์ ดร.จิตต์ลัดดา ศักดาภิพาณิชย์ ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล โดยโครงการนี้เป็นการพัฒนาเส้นใยด้วยผงถ่านกัมมันต์จากเปลือกแมคาเดเมีย เส้นใยที่ผสมอนุภาคผงถ่านกัมมันต์นี้ สามารถแผ่รังสีฟาร์-อินฟราเรดได้ ซึ่งแนวทางการแพทย์อ้างว่าเป็นรังสีที่มีในสิ่งมีชีวิต รังสีนี้เป็นรังสีความร้อนช่วยในการไหลเวียนของโลหิต ดังนั้นเส้นใยที่ได้นี้จึงเป็นเส้นใยเพื่อสุขภาพ

⁶ ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมที่ หสน.ธนไพศาล เป็นการพัฒนาผ้าฝ้ายทอมือของ ศูนย์ศิลปาชีพระหว่างประเทศ (ศศป.) ด้วยเทคนิคการตกแต่งสำเร็จ ด้วยการเคลือบและการลามิเนต ทำให้ผ้าเกิดคุณสมบัติพิเศษ เช่น สะท้อนน้ำ กันเปื้อน เป็นต้น

ในปัจจุบันให้มากยิ่งขึ้น รวมถึงการนำเอาลักษณะ เทคนิค และภูมิปัญญาต่างๆ ในการวิจัยไปใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานต่างๆ ที่เป็นผลิตภัณฑ์ที่น่าสนใจ มีความแปลกใหม่และเป็นที่ต้องการในตลาดมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ชุมชนสามารถที่จะผลิตผลงานได้อย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมอาชีพงานทางหัตถกรรม รวมถึงสร้างรายได้อีกด้วย

บรรณานุกรม

- กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม. 2548. **รูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมไทย**. กรุงเทพฯ : พิมพ์ที่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม.
- คณะกรรมการอำนวยการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์แห่งชาติ(กอ.นตผ.). 2545. **ผลิตภัณฑ์ผ้าภูมิปัญญาไทย**. โครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ : สำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยคณะกรรมการอำนวยการ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ แห่งชาติ.
- ตระกูลพันธ์ พัทธเมธา. 2557. **การสร้างภาพลักษณ์ผลิตภัณฑ์เพื่อกำหนดแนวคิดการออกแบบ**. กรุงเทพฯ : ศิลปกรรมสาร ปีที่ 9 ฉบับที่ 1. คณะศิลปกรรม-ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นวลน้อย บุญวงศ์. 2539. **การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- วรัญญู อัสวพุทธิ. 2549. **พัฒนาการด้านการผลิตและการจัดการตลาดของเครื่องประดับเงินเมียนมา กรณีศึกษา บ้านห้วยสะนาว ตำบลปากกลาง อำเภอบัว จังหวัดน่าน**. ภาคนิพนธ์วิทยาลัยสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วัชรินทร์ จรุงจิตสุนทร. 2548. **THEORY AND CONCEPT OF DESIGN หลักการและแนวคิดการออกแบบ**. กรุงเทพฯ : Idesign Publishing.

